

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دمیتری سدوف - (Dmiriy Sedov)

برگردان از: ا. م. شیری

۰۳ اکتوبر ۲۰۱۳

## سخنرانی اوباما در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، مناقشه با واقعیات

سخنرانی بارک اوباما رئیس جمهور امریکا در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، سخنرانی جورج بوش کوچک، رئیس جمهور امریکا در کنفره امریکا را در آستانه حمله به عراق در سال ۲۰۱۳ به یادها آورد. بوش در آن سخنرانی تصویر رنگینی از آن که چگونه پهبادهای صدام حسین ضربات مرگبار به شهرهای امریکا وارد خواهند آورد، ترسیم کرد...

و اینک، پس از گذشت ده سال یک رئیس جمهور دیگر امریکا مشابه همان تصویر را در مجمع عمومی سازمان ملل متحد به نمایش گذاشت. بارک اوباما اظهار داشت: «دولت کما فی السابق در کاربرد ماده سمی در اطراف دمشق در تاریخ ۲۱ ماه اگست از سوی نیروهای دولتی تردید ندارد. این موضوع را هم اطلاعات دریافتی از منابع مختلف راجع به نوع تسلیحات و چگونگی حمله، و هم نتیجه گیری بازرسان سازمان ملل متحد در باره کاربرد گسترده سلاح کیمیائی در سوریه ثابت می کند. هر تصور دیگر، به معنی به سخره گرفتن عقل سلیم و مشروعیت خود سازمان ملل متحد است».

واقعاً هم، هر گونه تصور خلاف واقعیت، به معنی به سخره گرفتن عقل سلیم است. اما طرف امریکائی نه در این باره، و نه در هر مورد دیگر، هیچ مدرکی ارائه نداد و از ارائه آن نیز خودداری کرده و می کند. در نتیجه، خود اظهارات هم به خودی خود به مفهومی جز تمسخر عقل سالم تبدیل نمی شود.

اگر اوباما بدون ارائه هیچ دلیل و مدرک از همه جهان می خواهد سخنان او را باور بکنند، به نظر می رسد، در اینجا نیز اوباما بر مینای حس لجام گسیخته «برگزیدگی امریکائی» حرکت می کند. رئیس جمهور امریکا اظهار می دارد: «برخی ها ممکن است موافق نباشد، ولی، من معتقدم امریکایک استثناء است. بخشی به این دلیل، که ما با فدا کردن جان و مال خود، آمادگی مان را برای دفاع نه تنها از منافع خاص خود، بلکه از منافع عمومی اعلام کردیم». در باره «دفاع امریکائی از منافع عمومی در خارج» ممکن است توضیح بیشتر خواسته شود، اما، چنانکه پیداست، اوباما غیر از این که «اوضاع بی ثبات لیبیا را بهتر از رژیم خشن قذافی» می پندارد، از او سخن دیگری نمی توان انتظار داشت. امریکا هیچ وقت نیاموخت تباه کردن زندگی جمعیت انسانی کشورهای دیگر در اثر «ترویج دموکراسی» را به حساب آورد. حس خودیژگی به طرز زننده ای با درک امریکائی از واقعیات بازی می کند.

اما لحن سخن او بامایا در باره «القاعده» هم خیلی شگفت انگیز بود. مثل این که، رئیس جمهور امریکا می خواست این را به همه جهان بقبولاند، که «القاعده» در سوریه آنقدرها هم خطرناک نیست. و خود این به این مفهوم است، که گزینه جنگ هنوز کنار گذاشته نشده است. صرفنظر از این که واشنگتن در پشت چه توافقات و تمهیداتی پنهان شود، از جست و جوی راه حل سیاسی جنگ سوریه امتناع می کند. او بامایا می گوید: «این تصور، که سوریه می تواند به نحوی به وضعیت قبل از جنگ بازگردد، یک توهم است. وقت آن رسیده است، که روسیه و ایران متوجه شوند اگر به ادامه حاکمیت اسد پافشاری کنند، دقیقاً به همان عاقبتی خواهد انجامید، که خود آنها هراس دارند: ایجاد فضا برای فعالیت افراطیون، که در آن، آنها هر چه آزادانه تر عمل خواهند کرد».

جست و جوی عقلانیت در سخنان رئیس جمهور امریکا بیهوده است. در اینجا همه چیز از وجود شکاف بین تخیل و واقعیت گواهی می دهد.

چنین گفتنمانی، به ویژه در پی آخرین افشاءگری «ادوارد سنودن»، در کشورهای دیگر هر چه بدتر درک می شود. پاسخ سخت آن را رهبران امریکای لاتین در مجمع عمومی سازمان ملل متحد دادند. جهان در مقابل تکبر رئیس جمهور امریکا و عدم تمایل او به در نظر گرفتن منافع دیگران بی تفاوت نمی ماند. زیرا او بامایا هنوز تهدید می کند و می گوید: «ایالات متحده امریکا دارای منافع کلیدی در منطقه (در خاورمیانه) می باشد و آماده است با هر وسیله ای، از جمله با توسل به نیروی نظامی از آن دفاع نماید». اعضای مجمع عمومی سازمان ملل متحد، انتظار داشتند رئیس جمهور امریکا در این باره، که به کارگیری نیروی نظامی در مناسبات بین المللی مستلزم موافقت شورای امنیت سازمان ملل متحد است، سخن بگوید. اما انتظارشان بیهوده بود.

آنچه که او بامایا در باره خروج نیروهای امریکائی از افغانستان گفت، در واقع او حماسه افغانستان را دستاورد سیاست ایالات متحده امریکا تلقی می کند. در باره آن که این «دستاورد» در واقعیت امر چگونه به نظر می رسد، مدیر مرکز ضد تروریستی کشورهای مشترک المنافع، ژنرال نیکوف توضیح می دهد: «خروج نیروهای بین المللی کمک به امنیت از افغانستان، به ناچار به تشدید مناقشه سیاسی داخلی برای قدرت در این کشور خواهد انجامید. با توجه به واقعیات این مناقشه به احتمال بسیار قوی، می تواند به رو در روئی مسلحانه گروههای مختلف منجر شود. در لیبیا، سوریه و یکسری کشورهای دیگر خاورمیانه درست چنین اتفاق افتاد».

همه سخنان بارک او بامایا در مجمع عمومی سازمان ملل متحد حکایت از آن می کند، که محافل حاکم امریکا با پیروی از منافع خود، یک تصویر داخلی از جهان برای مصرف عمومی ترسیم نموده اند و از همه آنهایی که به عنوان موضوع سیاست خود تلقی می نگرند، انتظار دارند به مصرف آن مشغول شوند. چرا که امریکا از هیچ یک از شکستهای خود در عرصه سیاست خارجی، حتی در افغانستان، عراق، لیبیا، تا کنون هیچ درسی نیاموخت. این کشور با افسانه استثناء بودن، همچنان به تسکین خود ادامه می دهد. امریکا ناگزیر، احتمالاً با دشواری، اما به هوش خواهد آمد.

<http://www.fondsk.ru/news/2013/09/26/v-konflikte-s-realnostyu-rech-obamy-na-genassamblee-oon-23058.html>

۱۰ مهر - میزان ۱۳۹۲